

една листа отъ 160—170 души, нѣкои между които казали на х. Димитра, че сами ще си набавятъ оржие и униформа (познатата отъ бѣла аба съ чепрази).

Тогава азъ помислихъ че трѣба да се състави една дружина отъ българи за приготвлението на това възстание, подъ име: *Приврѣменно българско правителство*. Но тази дружина отъ кои хора да се състави въ Букурещъ, — такива тамъ нѣмаше наши привърженици, защото по-богатитѣ българи тукъ бѣха на страната на *старата партия*, която бѣше противъ комитетитѣ и ни гоняше.

Хаджи Димитръ ми каза, че въ Пloeщъ ималъ роднини и приятели, които биле много наклонни за едно възстание, и ми показа едно писмо отъ единъ неговъ приятель, който му пише да иде тамъ, и ще му набавятъ нужнитѣ срѣдства. Азъ му казахъ тогава когато е тѣй работата, върви скоро и не губи врѣме.

Въ Пloeщъ х. Димитръ намѣрилъ двама распалени младежи, които му казали, че тѣ ще заминатъ съ него и му прѣдложили сичкото си имание, което спечелили тамъ съ търговия до тогава. Единтъ младежъ ималъ 300 турски лири, а другиятъ 100 лири. Първия задържалъ за себе си само 40—50 лири да си набави оржие и униформа, а 250 лири ги прѣдалъ на х. Димитра за другитѣ нужди, а втория му прѣдалъ 70 т. л., като задържалъ само 30 лири за обржжването си. Освѣнъ това неговитѣ роднини и приятели направили събрание, между които нѣкой си х. Панайотъ и Диямандиевъ, и събрали помежду си около 500 минца.

Хаджи Димитръ дойде въ Букурещъ и ми прѣдставя радосно какво завършилъ тамъ, и че той събралъ като помощъ за приготвлението повече отъ 1000 минца, и ми ги показа като ги извади отъ едно негово куфарче. Азъ се смаяхъ и започнахъ да говоря, че работата е щастлива, защото и Богъ ни помага отъ сѣка страна, че възстанието ще бѣде успѣшно и ще се увѣнчее съ свободата на Бѣлгария.